

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazeta este de 2 ori: Mercuria și Duminec'a, Fôia, candu concedu ajutoriele. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl. pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 16 fl. v. a. pe unu anu sêu 3 galbini mon. sunatôria.

Brasiovu 6 Decembre 24 Nov. 1868.

Se prenumera la postale c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de facare publicare.

MONARCHIA AUSTRO-UNGARICA Transilvani'a.

Maghiarii au mai mare lipsa

de limb'a romana, decatu romanii
de limb'a maghiara.

Clusu 27/14 Nov. Mai nainte, pe candu caus'a nationalitatiloru, respective deslegarea ei, era inca unu „pium de-iderium“, voieamu a face ôre cateva observari, atingatôrie de usulu limbiloru in officia, basatu pe esperinti'a ce si-o pôte castiga fôrte lesne facine, asistendu la pertractari mai cu sêma penale, la judecatorii, unde din grati'a comitetelor din 1861, judecatorii suntu maghiarii, de sene se întielege, privilegiati de a sci limb'a criminanteloi, pe care voiescu ala judeca.

Acom inse 'mi preveni fôia din Pest'a „Esti Lap“, punendu o thesa, pe care mie miru fi placutu s'o vediu resolta in „Esti Lap“ sêu ori si in care fôia maghiara. — Apoi, fiinduca thes'a este pusa intr'o asia forma de intrebare, la care se astêpta respunsu directu, -mi voiu face dara observarile in locu de intrebare, in respunsu, si inca in respunsu la intrebarea pusa in „Esti Lap“ Nr. 271.

Êca intrebarea: „Are ôre maghiarul atata lipsa de limb'a romana si serbêca, cata are romanulu si serbula de cea maghiara?“ Intrebare, la care usioru pôte responde totu insulu, care sine ira et studio, cunôsce giurstarile, si sci. ce va se dica, egalitatea, fratietatea in adeveratulu loru întielesu.

Cu atat'a e mai greu a responde la asta intrebare unuia, care la impartire se folosesc de dôua mesuri diverse, dicundu: na si tie catu si mie, numai tie cu ceva mai pucinu; e mai greu de a responde unuia, care se crede a fi inaltiatu mai pre susu câ toti ceialalti, ca-ci acestia pe langa tôta bun'a vointia mai au de a solvi pe cont'a altora unu tributu insemnatu egoismului loru propriu. — Êca, inainte de a pune intrebarea amintita — si arata adeverata nemultiamire cu romanii: pentru ce ceru si ei parte din tôte? pentru ce facu din tôte cauza nationale? — CREDU CA I DÔRE, DARA CE E DE FACUTU? Unei nationei, pentru de a subsista nu i este destulu, ca va potê vorbi limb'a sa in casele sale si in beserica; nu, ea are lipsa a progressa in tôte ramurile, are de a se misca liberu pe tôte calile ce o ducu la perfectionare; are de a se tienê pe o trêpta egala cu ceialalte nationi, dar' nici decatu mai in diosu, nu, ca nu pôte se duca o rôla secundaria, dêca nu vrea se remana indereptu, cu epoce întregi.

Natiunea romana ecsista si acêst'a ecsistintia nu si o pôte periclitata, pentru vôiia capriciului nimeroi. — Pentru aceea e fôrte invederatu, cum de romanii facu din tôte cauza nationale, si nu cunoscu privilegiuile maghiarismului — Nu —, ci unde se încêra a o ataca, acolo parêza. — Pentru acêsta si vindicêza drepturile cei competu si in interesulu scôleloru. — Nu pentru acea au pretinsu romanii: ca dêca ei trebue se invetia ungoresee, se invêtia si ungiurii romanesce . . ., ci au pretins'o câ pe o necesitate imparativa. — Vina unulu, care deja au ajunsu la convingerea, ca: Judele este pentru poporu, era nu poporul pentru jude, vina la una pertractare, unde se decide pentru viêtia si môrte, privêca pe cei 7 judi, dintre cari unulu singuru pôte romanu, ceialalti nu soi romanesce, privêca pe unu asemenea fiscalu si notariu, apoi pe doi acusatii romani — mai incolo privêca, cum acelu unicu romanu, conduce pertractarea, intrêba pe acusatii, da deslusiri, respective talmacesce la

conjudi, la fiscalu etc.; in fine inceroarile din partes judiloru de a pune intrebare romanesce, cetirea documentelor scrise in romanesce etc. Apoi dle corespondinte dela „Esti Lap“, puneti intrebarea susnumita la unulu câ acesta, si vei vedê ceti va respunde. — Sêu de nu te vei încrede, intrêba pe vreunu aesoru maghiaru, care a avutu nu rar'a nenocire de a fi membru la unu tribunalu, unde nu s'au aflatu cu cale câ se se aplice si vreunu romanu, doi; intrêbatulu, dupa ce a pertractatu sêu judecatu pre vreo 2—3 romani fara jude romanu; dupa ce s'au încercatu a gangari vreo intrebare baremu, in limb'a romana, fara de alu putê întielege cineva, si fresce fara a capeta respunsulu celu asteptâ; — puneti i dicu intrebarea: „Ôre are maghiarul atata lipsa de limb'a romana, câ romanulu de limb'a maghiara?“ si vedi vedê, ca ve va responde in locurile resp., câ ori si care romanu, dêca l'ati intrebâ, ca: nioi mai multu nici mai pucinu n'are romanulu lipsa de limb'a maghiara, câ maghiarul de limb'a romana“. — Êca asia poteti ajonge la rezultatu, cantandu inse numai prin telescopu interesele unui factoru, si punendu in focariu tôte interesele altui factoru, credetine, ca nu aveti de ce se ve mirati de rezultatu*). — A. M.

Ceva deslarvatu.

„Herm. Ztg.“ descopere din Vien'a, ca ministerulu de resbelu austriacu a tramis unu oficiuru mai insltu din pretoriulu generalu in Romani'a pentru câ se ooturleze, se ceretze si se aduca reportu despre cele ce se facu in Romani'a cu armurile; si cumca acelu oficiuru in postu desu reschimbatu si a si pututu cerceta tôta Romani'a si presosindu a reportatu, ca e adeveru, cumca romanii se încôrda a se pune in stare de aparare; dar' alarmurile respandite suntu eesagerate, ca nu pre locu de speriatu; totusi introducerea darei la veniu in tôte comunele tieriei si drumurile militari, ce se facu mereu si cari se concentrêza in unghiulu, ce restatoresce comunicatiunea între Ardêlu si Buovoin'a, i au trasu luarea aminte profunda. —

Cuventarea dep. Dr. Alecsandru Mocioni

in siedinti'a din 24 Novembre.

(Urmare din Nr. tr.)

Aflu de prisosu a desfasiurâ acêst'a mai pre largu si a dovedi cu eesemple, ca-ci noi cu totii suntemu in foculariulu acestoru miscamente, — si procesulu reconstituirii imperiului austro-ungurescu este o „camera obscura“, in carea cu fidelitate se oglindêza aceste aparitiuni de verice colôre si tendintia.

Dars, dêca esperinti'a ne invêtia, ca ide'a nationalitatii nu este decatu nisuinti'a de a asecurâ ecsistintia si desvoltarea individualitatii nationale; apoi de alta parte conceptulu nationalitatii ne conduce necesarminte tocma la acêsta convingere.

Nationalitatea, — fiindu universitatea ômeniloru pe cari originea, topografi'a, istori'a si prin umare legamentulu limbii ii impreuna strinsu la olalta, carele cuprinde in sine simburile desvoltarei morali, si de ôra ce are consciintia despre acêst'a, — din aceste cause este o persôna, o persôna juridica.

*) Tôte unghiurile, unde locuiescu romani, potu se marturisêca in publicu, dêca suntu multiamiti cu tractarea in privinti'a limbii si a tractarii cu ea. —

Red.

Acêsta persôna juridica, câ tôte persônele, -si are naturalminte interesulu seu primu si celu mai santu, adica sustinerea ecsistintiei sale proprie.

Deci subiectulu pretensiuniloru nationali in ordinea prima nu pôte se fia unu individu sêu altulu, nici tcti la olalta, ci numai natiunea câ atare. Nu soi dêca in asta privintia voiu întempinâ consentiementulu maioritatiei din asta on. casa, dar' dêca s'ar gasi de aceia, oari ar crede, cumca acêst'a nu numai nu e bine, oi e si periculosu, atunci s'ar nasce intrebarea; ôre avemu noi poterea de a impedecâ?

In asta privintia aflu de lipsa a ecsaminâ: cari suntu causele ideei de nationalitate? — Eu destingu patru cause, anume dôue esterne si dôue interne.

De cause esterne consideru principiulu suveranitatii poporului si principiulu de egalitate. Acostea su petrunsu la popôre si n'au potutu remanê fara de influentia, ca-ci natur'a interna a omului le îndemna spre imitatie. Intre causele interne insiru progresulu celu mare pe terenulu culturai, de alta parte directiunea democratica a constitutiunismului.

Cultur'a este aceea care stirnesce in omu consciintia, cultur'a (se audimu!) a sternitu consciintia si in nationi, si o desvôlta neincetatu. Cealalta cauza jace in directiunea democratica a constitutiunismului; candu de odata cu suveranitatea poporului s'au prochiamatu si drepturile cardinali ale individului sêu libertatea individuala, a fostu neaperatu de lipsa a cercâ o garantia pentru acêsta libertate, era garanti'a nu s'a potutu gasi decatu in egal'a indreptaire politica, adica in constitutiunea democratica.

Pre catu timpu a domnit absolutismulu si constitutiunea feudala, poporul si limb'a lui n'au fostu invrednicite de nici o consideratiune, precum dovedesce acêst'a pré bine eesemplulu patriei nôstre, unde o limba môrta a fostu in stare se sustiena unu statu aprôpe o miia de ani. Dar' in momentulu, in care s'a prochiamatu indreptairea egala, de locu ce poporului i s'a permis influentia in desvoltarea vietii de statu, in acelu momentu ide'a nationalitatii a aparutu pe terenulu luptelor pentru limba.

Dreptu aceea, dêca ide'a de nationalitate este effuinti'a unoru principie ce au strabatutu societatea nôstra intrêga si tôta cultur'a nôstra, este pré naturalu, cumca aceea idea numai asia am potê o impedecâ, dêca amu fi in stare se impedecamu si se transformamu tôte acele principie.

Nu m'asio soi inchinâ ideii de nationalitate, dêca indreptairea ei ar' fi numai o generalitate; dar' — in parerea mea — indreptairea ideei de nationalitate contine posibilitatea libertatei individuale si posibilitatea desvoltarei genului omenescu.

Ide'a de nationalitate, precum disei, -si are o cauza in directiunea democratica a constitutiunismului, dar' — precum libertatea individuala si midilocitu desvôltarea individului e cu potintia numai pe bas'a democratiei, totu asia de alta parte ide'a de nationalitate este o conditiune premergâtoria a democratiei. (Sgomotu.) Me rogu de iertare dar' (s'audimu!) democratia numai asia e binefacâtoria si posibila, dêca s'au cultivatu nu numai cativa sêu multi, ci poporul întregu in massa, dêca poporul întregu e capace se folosêca drepturile politice. (Adeveratu e!) Acom, on. casa! de si claselor mai avute e cu potintia a se calificâ prin cultur'a unei nationi straine, mi se pare inse, ca cultivarea poporului in massa nu pôte se fia de catu nationala, astfelu dara desvoltarea (cultivarea) nationala este o conditiune premergâtoria a democratiei.

Disei ca in posibilitatea desvoltarei genului omenescu aflu motivulu alu doilea pentru in-

dreptarea ideii de naționalitate. Fiacare națiune posedă calități și înclinațiuni proprii, fiacare națiune este oă și un organ natural al spirituale alu genului omenescu, era mențiunea acestui organu jace intru îndeplinirea unor funcțiuni anumite ce competență numai lui, — și precum scopulu supremu alu libertății individuale s'eu alu drepturilor naturale nu p'ote fi altu decatu dezvoltarea cea mai mare posibilă a individului și mijlocu a genului omenescu, era caus'ă finală și cea mai profundă nu p'ote fi alt'ă decatu nemărginit'ă diferență ce există între indivizi: astfelu este și cu ide'ă de naționalitate, carea nu e decatu aplicarea la națiuni a acestei teorii despre drepturile neprescriptibile; scopulu finalu și celu mai sublimu nu e alt'ă decatu suprem'ă dezvoltare posibilă a națiunii și mijlocu a genului omenescu; caus'ă finală și cea mai profundă nu e alt'ă decatu nemărginit'ă diferență ce există între singuratecele națiuni.

În respectulu acest'ă asia credu, oă fiacare națiune este unu ce nesuplinibile, unu ce providențialu: și de aceea în privință a acest'ă fiacare națiunii ce tinde a realiză ide'ă de naționalitate, este deosebitu o deteriorare morală.

Ide'ă naționalității, că fiacare idee, — și are câte o esență ce de comunu se manifestă în extremitate. (Strigari: Asia e! Bine e!) Astfelu de esență este de o parte nisun'ă spre supremația, de altă parte izolarea națională s'eu p'etrecerea conștientiloru de independență națională. Și un'ă și alt'ă suntu contrare regulilor naturale și perpetue ale întregului nostru progresu, și de aceea — în părerea mea — de și li e cu potință a se susține oăva timpu, nu se potu susține lungu și pură.

Supremația este contraria legiloru naturali ale progresului, ca-oi neapăratu împedeca pură dezvoltarea liberă a altei națiuni. Era izolarea e contraria pentru aceea, ca-oi chiamarea națiilor nu este desbinarea între sine, ci conlucurarea în conțelegere pentru a ajunge la scopulu comunu.

A dese ori i se impută ideii de naționalitate, ca dens'ă ar' fi contraria nisun'ă ce se manifestă în fiacare di pe terenulu socialu: ca-oi poporale și statele se însoacă și se alieza totu mai tare, necum se se desbine. Marturisescu, ca în asta privință concedu dreptu celor'ă cari prin acestu momentu voru se combata izolarea națională, desbinarea națiilor; dar' nu li potu concede dreptu atunci, cându acestu momentu vreu se'lu foloséca de argumentu în contra egalei îndreptări naționale.

Precum la indivizii asia și la națiuni, cultur'ă mai naltă nu șterge caracterele, ci numai nobilită calitățile și înclinațiunile lor, le conduce la concepte mai clare despre problem'ă lor propriă și despre problem'ă comună genului omenescu, astfelu în catu precum la indivizi asia și la națiuni, înfrățirea numai atunci e cu potință, deca se întempla pe bas'ă respectării reciproce a drepturilor, deca singuratecele națiunii se recunosc de subiecte de dreptu; că atari vo u progresă cu atât'ă mai vertosu și mai rapede, cu catu mai multu voru fi capaci a precepe problem'ă comună.

În asta privință, o potu spune, oă ide'ă de naționalitate nu numai, ca nu e contraria cosmopolitismului, ci este o condiție premergătoare a adevăratului cosmopolitismu, astfelu în catu potu oăta cuvintele unui ilustru scrietoriu nemțescu ce dice, ca: adevăratulu cosmopolitismu este cea beserica mare, carea nu se p'ote întemei decatu pe stelpii (radiemii) cei tari ai naționalităților.

Premiindu aceste (sgomotu), prim'ă și cea mai mare pretenșione națională nu p'ote fi alt'ă, decatu asigurarea existenței și dezvoltării individualității naționale. Și de oă ce e vorb'ă se asiguram prin lege pretenșionile naționale, este naturalu, oă afacerea noastră primă nu p'ote fi alt'ă decatu prin lege se damu garanție existenței și dezvoltării individualității naționale.

Acést'ă e ceea ce se cuprinde în proiectulu meu, acést'ă e ceea ce lipsesce din textulu comisiunii centrale.

Am auditu dicunduse de multe ori contra proiectulu nostru, cumca ar' fi în opoziție cu ide'ă fundamentală de statu, ca-oi recunosc în țiera națiuni mai multe decatu un'ă. S'ar poté se aiba dreptu deca vorb'ă ar' fi: câte națiuni politice suntu într'o țiera: (strigari: Asia e!)

de și, precum soiu eu, în statele unde suntu naționalități mai multe, numirea de „națiune politică” se încongiura, și se folosese de comunu numirea „poporulu”.

Dar' deca națiunea politică p'ote se fia numai un'ă, acést'ă nu eschide posibilitatea că legelatiunea se recunoscă ceea ce în țier'ă există în faptă, adică există mai multe națiuni într'ăntelesu „geneticu”, — ca-oi acestu întelesu este celu adevăratu pentru conceptulu de națiune.

Am auditu de multe ori, ca statulu nu p'ote recunoscă asemenea universități, dar' p'ote concede că pe bas'ă asociației libere se se înființeze atari universități, în cari se p'ota participă fiacare individ, și astfelu asemenea universitate va corespunde naționalității de și nu într'ăntelesulu juridicu, ci în celu matematicu, prin urmăre va ajunge la același scopu de și pe alta cale.

Asemene părere n'o potu partin'ă deplinu. N'o potu partin'ă pentru ceea descliniere esențială ce există între națiuni și între atari asociațiuni înființate pe bas'ă asociații libere. Fiacare corporatiune înființată prin asociere liberă, gasece bas'ă existenței sale materialu și moralu în voință a statulu; asemenea corporatiune este pură instrumentu spre unu scopu ce jace în afara de ea; dreptu aceea orice corporatiune de asemenea natură p'ote se fia subiectu numai drepturilor castigate, pe cari statulu are și dreptulu și deteriorință se i le îe delocu în momentulu acél'ă, cându asemenea corporatiune i s'ar paré contraria ideii fundamentale de statu.

De acé este diferența esențială până la naționalitate. Tooma pentru acést'ă îndrănescu se afirmă în asta privință, ca din punctulu de vedere juridicu nu se p'ote — se li se denegă națiilor recunoșterea, nu li se p'ote denegă cu atât'ă mai vertosu că nu cumva statulu se vină în opoziție cu propri'ă sa idee fundamentală.

Națiunea, că unu productu alu eternelor legi naturali, — și gasece bas'ă existenței sale materialu și spiritalu în puterea statulu, ci în puterea ce domnesce în ordinea mai naltă a lucrurilor. Națiunea e că și individulu, nu'și are scopulu aiurea ci în sine, în dezvoltarea propriă, este scopu de sine, și de aceea e subiectu de drepturi fundamentale s'eu cardinali, dreptu aceea scopulu națiunii este identicu cu națiunea, și nu e alt'ă decatu influință a unei puteri domnitorie mai nalte; din asta cauza acestu scopu nu va face opoziție ideii fundamentale de statu, în tocma precum nu va face aceea putere domnitorie.

Pentru acést'ă statulu, deca nu vre se'și denegă propri'ă sa mențiune, statulu alu cartu problema este a garanță condițiunile dezvoltării, — statulu, dicu, nu p'ote denegă națiilor recunoșterea legală a drepturilor cardinale.

Scopulu dăru este dezvoltarea națională. Problem'ă noastră de astăzi este se damu condițiunile egale spre cea mai perfectă realizare a scopulu. Textulu comisiunii centrale din contra, nu numai ca nu recunosc drepturile cardinale ale națiilor genetice ce locuiesc în țiera, nu numai ca nu concede condițiunile necesare dezvoltării acestor'ă, ci tocma denegă ori ce condiție de dezvoltare, adică: înca nici existență a națiilor din țiera nu ore-cunosc (contradictori). Aici în camera înca nu s'ă dieu, dar' s'ă scrisu prin diurnale, cumca legelatiunea este îndreptată spre acést'ă, ca-oi — precum se dice acolo — legelatiunea n'are se se ocupe de scopuri teoretice deduse din filosofie și cari se stabilescu în numele națiilor; oi trebuie se grigéca de acele scopuri concrete, spre cari tientescu singuratecii membri ai naționalităților.

Eu asia credu, on. oasa! ca deca între naționalități suntu unii indivizi, oari tientescu spre scopuri ce nu potu conveni statulu, deca suntu nu mai multi ci totu, înca și atunci este treb'ă politiei a preveni realizarea acestor'ă scopuri, este treb'ă judecătoriei a pedepsă pre cei vinovați, dar' pentru acést'ă legelatiunea defelu nu p'ote că pe o națiune într'ă se o desp'ăia de drepturile ei, (strigari: Nu vre nimene!) dar' tooma acést'ă ar' face legelatiunea pe bas'ă textulu dela comisiunea centrală.

Asia credu, ca recunoșterea drepturilor cardinale ale unei națiuni, deca s'ar face pendinte dela programulu ei politicu, ar' fi o procedură atatu de s'ăda că și cându individulu numai asia i s'ar asigură drepturile cardinale

dacă ar' aduce dela politica atestatu de portare bună.

A susține drepturile cardinale ale națiunii, a scuti aceste drepturi, — éca problem'ă statulu!

Va se dica, sub nici unu pretextu și din nici o cauza statulu nu p'ote denegă recunoșterea legală a drepturilor cardinale. Aici legelatiunea din capulu loculu pedepesce pre o națiune cu pedeps'ă cea mai mare, cu despozierea de drepturi, (strigari: în care punctu?!), marturisescu, ca prin acést'ă comisiunea centrală nu'și redica unu monumentu splendidu liberalismului seu, dar' trebuie se spunu, ca de un'ă s'ă uitatu cu totulu, a uitatu, oă secululu nostru i s'ă rezervatu a deșteptă națiunile din somnulu adencu. Și deca pre națiunile — a caror'ă chiamare este a influință că factori creatori în istori'ă genului omenescu — acestea le-ar' poté împedeca cu forță, acést'ă va dură numai puținu timpu, și apoi ar' deveni cu atatu mai periculose pentru statu (strigari: Oho!).

Dar' le delaturu tôte acestea, și me duc pucintelu în pusețiunea comisiunii centrale.

Comisiunea centrală dice, ca acést'ă chestiune o va deslegă pe bas'ă libertății individuale. Dar', on. casa! a voi asigurarea pretenșioniloru naționali și totuodata a desface în atomele sale neorganice pre subiectulu primu și supremu alu acestor'ă pretenșionu: pre națiune, — ast'ă în părerea mea atât'ă va se dica oătu tocma nemicierea intereselor supreme naționale (strigari: Nu e asia!) și astfelu prin urmăre nu p'ote se fia vorba de asigurările pretenșioniloru naționali; ca-oi la individulu numai dezvoltare individuală se p'ote cugetă, éca din totalitatea indiviziloru tocma asia nu se p'ote formă o unitate, precum din petricele multe nu se forma statulu (strigari: Nu e asia!) Voiu se primecu pusețiunea textulu dela comisiunea centrală, dar' în privință lui am se spunu érași oă părere de reu, ca comisiunea centrală, precum a recunoscutu esență a ideii de naționalitate, asia și acé a recunoscutu esență a pretenșioniloru naționali ale individulu. Naționalitatea, fiindu o facultate înscută individulu, de oăce moralmente se p'ote dezvoltă, — e totuodata unu dreptu. Acestu dreptu este nealienabilu că și însai facultatea ce servece dreptulu de basă. Dreptulu de naționalitate nu este productulu individulu, prin urmăre nici i se p'ote subordină, ci remane dreptu fundamentalu.

Tôte drepturile fundamentale suntu dela natur'ă lor necondiționate, tôte drepturile necondiționate pretindu, scutu legalu necondiționatu, și tocma pre asta basă trebuie se deslegam chestiunea, adică on. casa se recunoscă, cumca drepturile naționale ale individulu suntu necondiționate, și prin urmăre se li se dă pretinșione scutu necondiționatu. Acést'ă e pusețiunea ce ocupa contraproiectulu meu. Acést'ă este pusețiunea ce o ocupat'ă și până acum legelatiunea noastră facia de drepturile fundamentale. Nici în o adunare comună, nici în o legelatiune, nicăiri până acum nu s'ă întemplatu din demanșatiunea legi veri o votisare, oă oă respectivilor'ă indivizi voim se și damu s'eu nu — veri unu scutu legalu pentru unulu s'eu altu dreptu fundamentalu alu lor. Nu'mi aducă aminte defelu, și nu gasim în nici o constituție cea despusetiune că comunele, cerourile politice s'eu d'ora singuratecii cetățeni d. e. după ce au ajunsu maioreni, — se voteze într'o privință s'eu alt'ă asupra drepturilor fundamentale și astfelu majoritatea eventuală se otaréca în modu provisoriu despre s'orte drepturilor fundamentale ale singurateciloru.

Ori catu de s'ăda s'ar paré asemenea procedură, de și ar' fi unicum în viéti'a constituționalismului europénu, totuși ar' trece numai de o conșcintă a celei pusețiuni ce a ocupat'ă comisiunea centrală în faci'ă drepturilor cardinale naționale. — (Va urmă.)

PEST'Ă. Desbat. se continuă în vr'o cinci ședințe asupra proiectulu naționalităților. Mai vorbira deputatii romani Sig. Borlea, în 26 Dr. Hodosiu, Aloisiu Wladu, Alecs. Bohatielu, mai multi serbi și Dobrzensky, toti pentru proiectulu minorității. În 28 a mai vorbit Sig. Popu, I. Popoviciu Deseanu, Aur. Maniu, Andr. Medanu, Sig. Popoviciu, Elie Macelariu, M. P. Grideanu, Miletits și în fine é' Al. Mocioni. Dintre sasi Rannicher, Eitel, Bömches și alții în sensulu dreptulu lor avutu și Bömches chiaru și în sensulu uniunii de 3 națiuni. Maghiarii mai toti

pentru proiectul lui Deák, care în 28 se și primi de base la desbaterea specială. La votare toți deputații români votasă, și înai cu da pentru proiectul deputaților români și serbi, și în fine s'au primit proiectul lui Deák din partea întregii majorități, afară de vr'o doi din stanga.

Onóre au seceratu și astadata deputații români prin solidaritatea și consimțitul ce l'au dovedit întru apararea dreptului de naționalitate. Déca avea de a convinge anime ecnitate pe langa soliditatea ce au dovedit'o și pe langa ponderositatea argumentelor, de care s'au servit cu tóta deciderea, aru fi trebuit se móia și pepturile cele mai impetrite. Vomu mai publica și noi pe rondu din aceste debateri.

În 29 Alecsandru Mocioni descopere dieței, ca de vreme ce s'a primit erii proiectul lui Deák despre naționalitate, care se opune diametralu cu principiale și convingerile naționalităților, elu cu socii sei nu voru lua parte mai multu la acésta desbatere.

Szvetozar Miletits dice, ca se însiala totu, cati credu, ca proiectul minorității ar' fi numai program'a unoru ultraiști, pentru ca elu e program'a întregii națiuni serbe și române (larma și contradicere) și deputații români și serbi esira din dieta. — Ivackovics respinge vorbele lui Miletits dicundu, ca aci suntu numai deputați ai țierei, dar' nu naționali. Deák repete ce au diu Ivackovics, adaugundu, ca cele vorbite de Mocioni și Miletits și de elu se nu se iè la protocolu. Și apoi se primescu §§ legeri după cum au vutu majoritatea până în fine. —

S'a primitu și proiectul inarticularei episcopatoru gr. cat. În 1-a Dec. s'a primitu și legea naționalității și inarticularea acésta necesuta de nimeni și în a treia perlegere. —

Legea uniunii cu tóta opunerea românilor și a unoru rasi se primi fara multe desbari, deodata și înca cu desbaterea specială. Macelariu, fiinduca negă legalitatea uniunii, fù perstrinsu de presiedintele. —

Proiectele se primescu unlu după altulu en bloc: despre calea de feru Oradea-Brasiovu, despre control'a datoriei flotante, despre pensiuni etc. încatu merge urgentu fara a face cineva opozițiuni la urgent'a constituire a statului după voi'a majorității. —

Br. Franciscu Nopcsa fù denumitu magistru de curte supremu alu Maiestatei Sale reginei și archiducele Iosifu veni în Pest'a. —

Cronica esterna.

ROMANIA „Rom.“ dice, ca ministeriulu celu nou nu place nici „Pressei“, nici celoru dela „Tiér'a“. Acesti din urma, mai sinceri, mai nervosi sponu dela anteiulu momentu, ca „persón'a însărcinată cu formarea noului cabinetu nu face parte din opozițiune.

„Pres'a“, în invertitele sale atacuri, dice noului cabinetu:

„Celu d'anteiu lucr'u ce vomu cere dela noulu cabinetu, va fi seși regularizeze (reguleze) pozițiunea; vomu dice mai multu, se regularisese totu deodata și pozițiunea țierei; ne esplicamu: Noulu ministeriu, ce se anuonia, nu pôte fi neaperatu esitu din majoritatea adunariilor, pentru ca atunci n'ar fi decatu o captusiel'a a celui esistentu, și mai bine faci'a decatu captusiel'a. Chiaru déca camerele actuale ar' primi pe acestu ministeriu si'lu ar' sustiené, totusi elu ar' fi nevoitu se le disolve, pentru ca nu reprezenta națiunea și se facea unu nou apelu la adeverat'a națiune, care este în dreptu a se pronunoiá, déca 'lu accepta séu nu, pentru ca altminteri ar' fi trecere a portofolioriloru dlui Brateanu în alte mani cu edecurile toru, și fiacare ar' întielege, ca noulu ministeriu ar' fi numai aparentu; celu altu urmandu a lucrá după perdea, comedi'a s'ar complicá cu indoita scena, dar' nici unu remediú seriosu nu s'ar aduce situațiunei, în care se afla tiér'a. Prin urmare noulu cabinetu va trebui negresitu se disolve numai decatu camerele. Facundu apelu la națiune spre a se pronunoiá, déca voiescu séu nu se le conserve încrederea ce le-a aratatu Domnitoriulu, isi regulariséza pozițiunea, totdeodata inse voru regularisá și pozițiunea țierei lasandu aleggerile absolutu libere asia, în catu se intramu pe adeverat'a cale constitutiunale a reprezentanțiloru națiunei, cari representá națiunea, ér' nu care dau representatiuni naționale.“

Ne pare fórte ciudatu cá o partita politica,

dice „Rom“, anonima se outeze a sustiené, ca unu omu, cá dnu Dimitriu Ghica, are trebuintia în verst'a și în pozițiunea sa seși mai reguleze pozițiunea, și mai ciudatu înca, și din tóte puncturile de privire necuviintiosu, cá partit'a anonima se outeze a dice unu cabinetu, presiedintu de dnu Dimitriu Ghica, ce ar' poté, în ori ce casu, „se fia unu ministeriu numai aparinte celulaltu urmandu a lucrá după perdea“.

Joculu după perdea, acolo unde este dnu Dimitriu Ghica! Și cine o dice acést'a. Societatea anonima, care la diuariulu „Pres'a“ jóca după perdea! În adeveru trebuie se fia cineva după perdea cá se outeze a se espune ridiculu lui în asemenea gradu! —

Despre componerea min. „Monitoriulu“ publica:

CAROLU I.

Prin grati'a lui Dumnedieu și vointi'a naționale Domnu alu Romaniloru.

La toti de facia și viitori sanetate.

Vediendu demisiunea infacisiată Noue de generalulu Nicolae Golesecu din funcțiunile de presiedinte alu consiliulu ministriloru și ministru de esterne;

Amu decretatu și decretamu ce urméza:

Art. I. Demisiunea dlui generalu Nicolae Golesecu este primita.

Art. II. D. Dimitriu Ghica este numitu presiedinte alu consiliulu ministriloru și ministru alu Nostru secretariu de statu la departamentulu de esterne, și ad-interimu la lucrările publice.

Art. III. Presiedintele consiliulu Nostru de ministri este însărcinatu cu aducerea la indeplinire a acestui decretu.

Data în Bucuresci la 16 Nov. 1868.

CAROLU.

Ministru presiedinte, gen. Nic. Golesecu.

CAROLU I.

Prin grati'a lui Dumnedieu și vointi'a naționale, Domnu alu Romaniloru.

La toti de facia și viitori sanetate:

Vediendu demisiunile infacisiate Noue de ministrii Nostru de secretari de statu:

Amu decretatu și decretamu ce urméza:

Art. I. Demisiunile de mai susu suntu primite.

Art. II. Suntu numiti ministrii ai Nostru secretari de statu:

D. Michaile Cogalnicénu la departamentulu de interne;

D. Alecsandru G. Golesecu, la departamentulu finantiiloru;

D. Vasilie Boerescu, la departamentulu justiției;

D. Alecsandru Papadopolu Calimachu, la departamentulu cultelor și instructiunei publice.

D. colonelu Duca, la departamentulu de rebelu.

Art. III. Presiedintele consiliulu Nostru de ministri este însărcinatu cu aducerea la indeplinire a acestui decretu.

Data în Bucuresci la 16 Nov. 1868.

CAROLU.

Ministru presiedinte Dimitriu Ghica.

ADUNAREA DEPUTATIILORU.

Din siedinti'a din 18 Novembre 1868.

D. presiedinte alu cabinetulu a facutu cunoscutu print'r'o adresa, ca „neputendu fi presente la siedinti'a camerei de astadi, cere scusele sale adunarei.“

Acést'a, considerandu ca pôte procede la a ei constituire și fara ministeriu, a procesu la biuroului alu carei rezultatu este celu urmatoriu: Votanti 84. Bile albe 17.

Presiedinte I. C. Brateanu cu 66 voturi.

Vice-presiedinte: C. A. Rosetti 65, P. Donici 67, G. Arghiropolu 67, A. Fetu 65 voturi.

Secretari: votanti 76: Codrescu 64, Gheorghiu 63, E. Carada 59, G. Brateanu 65, Cornetti 59, N. Moscu 60, A. Geani 63, Eraclidi 55 voturi.

Cestori. Votanti 71. — Albe 7. Ciuca 63, Gr. Serurie 90, B. Radianu 60, V. Obedénu 60.

După acést'a, camer'a a procesu de indata la alegerea sectioniloru prin sorti.

Siedinti'a publica va fi mane.

SENATULU ROMANIEI.

Siedinti'a dela 18 Novembre 1868.

S'a procesu la alegerea biuroului fiindu 38 votanti și s'au alesu:

Presiedinti: Generalu N. Golesecu 26, Tell 8, P. S. S. Mitropolitulu 2, St. Golesecu 1, Albe 1 vota.

Vice-presiedinti: N. Rosetti 24, N. Docanu 23, Costa-Foru 11, Plagiou 8, Pielénu 8, Albe 2 voturi.

Secretari: Caramanliu 33 P. Dimancea 24, Vladioianu 23, Cernatu 21 voturi.

Cestori: Calinescu 21, Crasnaru 21, Laousténu 10 voturi.

Siedinti'a publica viitória se va tiené mane.

Din adunarea deputațiloru, sied. din 19 Nov. 1868, publicamu totu după „Rom.“ aceste:

... D. Dimitriu Ghica, presiedintele cabinetulu, da citire mesagiulu domnescu, prin care anuonia formarea noului cabinetu, și urmatoréa lui **programa**:

Domniloru deputati!

Chiamati de încrederea Mariei Sale Domnitoriulu a formá unu ministeriu, dator'i'a nóstra catra tiér'a și devotamentulu nostru pentru tronul și dinastia, ne-au facutu se primimu grav'a misiune de a guverná.

Lini'a nóstra de conduita este pre atatu de clara, catu și precisă.

Vomu respecta cu sinceritate și în tóta întregimea sa constituțiunea țierei, care este rezultatu vointei națiunei (aplause). Vomu outá a desvoltá și face practicabile și acele parti din asta constituțiune, care au remasn înca ne transformate în legi organisațorie. Astfelu se va adauge nóue garantii pentru libertatea, onórea și proprietatea cetățeniloru și pentru interesele publice.

Ne vomu face o dogma din fidel'a și leal'a aplicare a legiloru, precum și din respectarea tuturor libertatiloru publice, ca-ci numai astfelu se pôte formá educațiunea politica a unu poporu, numai astfelu se potu desvoltá și intari puterile publice și private.

În ceea ce privesce politic'a nóstra esterióra, vomu mentiené cu o deplina lealitate relațiunile nóstre seculare cu înalt'a Pórta, care, reprezentandu unu interesu europénu, suntu prin acést'a chiaru o garantia mai multu pentru Romanii'a.

Asemenea vomu observá cea mai stricta neutralitate, atatu în relațiunile nóstre generale cu tóte puterile garante, catu și în reporturile nóstre de buna vecinatate cu puterile limitrófe. Dreptulu nostru publicu se afla basatu pe tratate, care creandu starea neutralității, ne-au garantatu drepturile nóstre autonóme, ce ecistau ab-antiquo. Tienendune pe acestu teremu, vomu avé forti'a ce da dreptulu; și evitandu astfelu orice cauza de conflicte, vomu poté tiené în același timpulu susu și cu demnitate drapelulu naționalu.

Éta domniloru deputati, lini'a de conduita a guvernului nostru.

Dar' acestu scopu nu se va poté atinge pe deplina decatu prin puterile intronite ale tuturor filioru acestei țieri. Înlaturandu ori ce sistemu esciusivistu, animati cu sinceritate de unu spirit de conciliatie, vomu îmbracisii binele ori unde 'lu vomu aflá, și vomu cautá a mentiené și a chiamá la afacerile publice totu ce tiér'a posedu mai moralu și mai capabilu. Vomu fi fericiți déca, putendu astfelu intruni pentru interesele patriei și ale tronului tóte puterile respice ale țierei, vomu ajunge la tari'a ce da unirea și prin urmare la îndestularea tuturor intereselor morale și materiale ale Romaniei.

Acesta fiindu programulu nostru, speramu domniloru deputati — si suntemu chiaru în dreptu a crede — ca si dvóstra însuffetiti de spiritulu de concordia, care singuru pôte duce tiér'a la putere și marire, ne veti dá bine vointoriulu și puterniculu dvóstre concursu, pe care ne vomu sili a'lu meritá prin devotamentulu nostru catra ilustr'a nóstra dinastia, prin sincer'a aplicare a constituțiunei și în fine prin tóte acetele administratiunei nóstre.

Dimitrie Ghica, Cogalnicénu, V. Boerescu. După citirea acestei programe, dnu Carpu luandu cuvintulu, dice, ca în program'a noului cabinetu nu vede decatu o programa, care este expresiunea unanimei dorințe, a tuturor, dar' ca adeverat'a valóre a acestui ministeriu nu e

in programa, ci in positionea sa. Trei sunt cauzele schimbării unui ministeriu: neîncrederea suveranului, neîncrederea națiunii s'eu a reprezentățiunii sale și în fine lasitudinea. Cătu despre încrederea suveranului, — continuă d. Carpu — nu putem decât s'o respectăm; cătu despre încrederea națiunii, bine s'eu reu reprezentată. . . . (Proteste). Despre lasitudine, ce e dreptu, fostulu ministeriu a regeneratu armat'a, justiti'a etc. Dar' totu nu întielege venirea unui nou ministeriu. Unu lucru mai e de observatu, — adauge — trecutulu omeni-loru, care ilu compun și alu catoru caractere e naturalu, ca nu se pôte schimbá, mai cu s'ema li se ofere nesce identice circumstantie.

D. M. Cogalnicénu, este destulu de cunoscutu în istoria, și chiaru întregi națiuni, spre a mai vorbi de faptele dsale.

D. președinte atrage atențiunea d'oi Carpu de a nu face personalitati nici istori'a ministri-loru, ci a vorbi numai de ministeriu.

D. Carpu — continuandu — dice ca, făcandu alusiune la epoca trecute, a credintu, oa este o lealitate politica a spune noului cabinetu ceea ce partit'a d'oru cugeta, a declará ca între ministeriulu d'oi Cogalnicénu și d'oru este unu abis; ca nu voru avé o atitudine ostila, de si venirea la ministeriu a unor'a din barbatii ce'lu compun nu pôte sterge trecutulu lor, ci chiaru în acestu casu din urma, vomu avé una politica de defientia; ca în fine d'oru dorescu unu nou apelu la națiune, numirea din nou a membriloru scosi dela curtea de casatiune. . . . (pufu!)

O voce. Si regulamentul organicu, (aplause). În fine, termina d. Carpu cerundu mantinerea neutralitatii țierei vis-a vis de tóte puterile.

D. președinte alu consiliulu Dim. Ghica, luandu cuvintulu dice ca, fara a urmari pe d. Carpu în oratiunea sa, va raspunde cu respectulu datu: itu reprezentățiunii nationale (aplause), oa D. Carpu, de si a recunoscutu Mariei Sale dreptulu de a numi ministrii sei, înse în calificarea membriloru noului cabinetu a disu, ca d. Cogalnicénu este singurul, care va conduce a facerile puindu astfelu în dubiu activitatea dsale și-a celorlalti. Nu eu, adauge d. Dim. Ghica voiu conduce pe d. Cogalnicénu s'eu voiu fi condusu de dsu. Despre mine si d. Boierescu numai unu omu pré june cá d. Carpu, pôte orde astfelu. Me întrebati, care este caus'a venitii acestui nou cabinetu? Este de a sfarimá péu'a acea, cu care dvóstra ati delaimatu și degradatu țier'a în strainatate (aplause) (!) și speru, d'oru deputati, cá cu totii împreuna fiit'đu uniti, noi vomu puté ajutá si redicá națiunea é' nu a o calamitiá. Nu întrebati acum ce avem de gandu?

Avemu de gandu d'oru se lucrám și dupa lucrari ne véti judecá și ne veti face observatiunile meritate, dar' pana atunci nu credu, ca e permis d'oi Carpu se prejudece bunel' nóstre intentiuni. Ací nu credu, ca e loculu de a face istoria — și istoria cum o facu unele foi — oi a organizá țier'a. D. Carpu, d'oru, are unu organu politicu, în care putea scrie ori cătu de multu și orce vrea, pe candu noi nu avem asemenea organe, și — uniolu organu de publicitate alu guvernulu dorim și sperám, ca cu ajutoriulu lui D'ieu, se fia organele tuturor romaniloru. Acestea d'oru sunt mobilele, care ne au determinatu a luá acésta sarcina atatu de grea.

D. Cogalnicénu, ministru de interne, raspunde, ca d. Carpu i a datu o importantia pe care nici ca n'o are nici, ca n'o pôte avé facia cu colegii sei. Nu credeám, continuă d. ministru, ca d. Carpu se véda aci printre noi pe ministrii lui Voda Cuza, ci pe ai lui Carolu I. ministrii, cari nu vinu pe ruinele altui ministeriu, ci cari au sustienutu totudéun'a actele cele demne ale fostului ministeriu.

Adi nu e vorb'a de acuzatiunea ministriilor lui 2 Maiu. Loviri de statu, domnule Carpu? Se scie d'oru, ca loviri de statu nu se facu numai de ministru, ci la ele contribue și alte multe lucrari. Me miru în fine d'oru cum d. Carpu a credintu, ca Cogalnicénu vine la o lovire de statu, atunci candu președintele cabinetulu este d. D. Ghica, care a resturnatu pe 2 Maiu și candu tronulu Romaniei este alu lui Carolu I.!

Tecutulu demisiunii ministeriulu N. Goleșcu.

Mari'a Ta!

Amu fostu mandri și fericiți de încrederea cu care Alteti'a Vóstre chiamandune la ministeriu, a binevoitu a ne dá ocasiunea de a pune devotamentul nostru în servitiulu patriei și tronulu.

Acestu devotamentu înse ne face a crede, Mari'a Ta, ca este în interesulu patriei și alu tronulu se damu ocasiunea mai multoru barbati de statu eminenti, se încongiare tronulu mai de aprópe și se póta, prin lumioele, sperienti'a și patriotiismulu lor, conduce națiunea, cu puteri nóue, spre destinarile sale; de aceea depunemu în manile Mariei Tale demisiunile nóstre.

Santemu, cu celu mai profundu respectu,
Prea Înaltiate Dómnice,
Ai Mariei Vóstre,

Prea plecati și supusi servitori,

N. Goleșcu, Antonu I. Arionu, I. C. Brațeanu, P. Donici, D. Gusti, C. Heraclide.

Berlinu 27 Nov. Camer'a deputatiloru a hotaritu escluderea a doi deputati nordschlesgesi pe cătu timpu voru refusá a face juramentu, fara înse ale anulá mandatle lor de deputati.

Berlinu 29 Nov. „Gazet'a Germaniei de Nord“, resumandu discursulu principelui Carolu, adauga, ca din tóte partile se va acceptá cu satisfactiune declaratiunea, ca guvernulu romanu nu va perde din vedere neutralitatea ce'i im-pune tractatele și situatiunea țierei. Astfelu se va sterge ultimulu noru, ce ar' amentia inca orizontulu politiceii straine. —

Londr'a 28 Nov. Regin'a oferindu lui Disraeli demnitatea de pairu, elu deolina acésta onóre acceptandu titlulu de vice-comitésa pentru soci'a sa. — „Mon.“

† Augustinu de Ladai septemviru óá sociu, cu fratiile sei Stefanu și Teodoru și cu nepot'a Esteru cá cumnati, Carolu Vapleru cu soci'a sa Vilm'a și Leopoldu Vapleru cu filii sei óá nepoti, cu adunca intristare incunosciintiéza despre repausarea sociei resp. consangenei și cumnatei

AN'A LADAI nasc. BENYEI,

careia în 25 a lunei curente la 1 óra demaneti'a adormi în Domnulu. — Înmortentarea ei se va face în 27 Nov. la 1 óra d. am. în Petresci, la carea cu onóre sunteti invitati. Blasin 25 Nov. 1868. —

Inscintiare.

Dela subscrișulu notariu publicu regiu, cá comisariu de judeciu, se publica, ca în urm'a incuviintiarei inclitulu magistratu urbanu și districtuale cá tribunalu, cu datu, Brasiovu în 21 Novembre 1868 Nr. 6289, se voru vinde cu licitatiune din mana libera realitatile, ce se tienu de mass'a repausatulu maieștru panurariu (postovaru) Ioane Hill.

Spre scopulu acesta se concedu urmátóriele dile de infacișari și adica:

1. Spre scopulu vinderei cu licitatiune a casei din strat'a Funariloru numerulu protocolulu funduariu 477 și sub numerulu CN. 244, precum și gradin'a de cerasie, care se afla sub Nr. protocolulu funduariu 1205, în strat'a din suburbiulu de susu (Scheiu), strat'a de lunga Raia (Sandgasse), s'a deștu diu'a de 21 Decembre a anului curgatoriu cá primulu terminu si 28 Decembre cá terminulu alu doilea, totudéun'a la 9 óre înainte de prandiu, în cas'a remasa de repausatulu, strat'a Funariloru.

2. Pentru cas'a din strat'a lunga în Brasiovulu vechiu sub numerulu protocolulu funduariu 237-9 și suptu Nr. CN. 270, primulu terminu de licitatiune e deștu pe 22 si alu doilea terminu pe 29 Decembre a. c., totu dela 9 óre înainte de prandiu, în fac'a loculu, la cas'a licitanda.

Doritorii de a cumpera aceste realitati se invita cu acea observare, ca facare licitatoriu, care da mai multu, are se depuna indata dupa adausulu judecatorescu 3% din pretiulu redicatu, în manile comisariulu licitatiunei, în bani gata, și cumca celelalte condițiuni ale licitarei se afla la dispușetiune în cancelari'a notariatulu, spre a se luá informatiune din ele suptu órele oficiulu. — Brasiovu în 29 Nov. 1868.

Regiu notariu publicu
Carol Conrado,
cá comisariu judecat.

1-3

Nr. 723/pres. 1868.

2-3

Publicatiune.

A 4-a șiedinti'a din a. c. a comitetulu reprezentativu alu comitatulu Turdei se va tiene la 16 Decembre a. c. în opidulu Turd'a, cari -și va avé de agende mai însemnate: alegerea unui vice-comite în cerculu de susu, a face dispușetiunile pentru înlocuirea postulu de ingineriu comitatensu, alegerea comisiuniloru în caus'a contributiunei, publicarea de legi și ordinațiuni mai înalte și resolvirea mai multoru afaceri înterne; — ceea ce li se aduce prin acesta la cunosciinti'a tuturor acelor membrii ai comitetulu, cari nu locuiescu pre teritoriulu comitatulu.

Turd'a în 27 Novembre 1868.

Dela comitele supremu alu comitatulu Turdei.

Supremulu comite:

B. Georgiu Kemény.

În contra orce tuse învechita, regusiala, înflégmare, dureri de peptu, dureri de gutu și tuse magerésca prin partile sale constitutive, care nu le mai cuprinde altu syrupu, midiloculu celu mai siguru e

Syrupulu albu de peptu de plante
de

Dr. med. Hoffmann.

Pentru Brasiovu tiene depositu în sticle à 2 fl. 1 fl. și 50 cr. d. I. B. Popoviciu, la „canele albu“.

AVISU

celoru în dreptu de a vinde obiectele medicamentale

BALSAM-PRESERVATIVU

uniculu medicamentu escelinte contra spasmiiloru, bóleloru de stomacu de orice natura, epilepsia, colica repede, diarea, versaturi la femei împovórate, colera, colerina, restaurarea dupa bóle îndelungate și regularea organeloru mistuitórie, analisatu și aprobatu de chemiculu servitiulu sanitariu din Vien'a și usatu de multe celebritati medicale.

Se tramite numai la primirea pretiulu (pe comptanta) ori la posta (Postnachnahme). Pretiulu unei butelie originale cu capsula de cusutoriu și sigilu dimpreuna cu instructiunea în 3 limbe e 1 fl. 50 cr. În Brasiovu se afla în depusulu centralu în apotec'a lui MILLER la „corón'a de auru“, tergulu pescelui, și la Anken et Comp.; precum și în Bucuresci la d. I. Sotsek negutiatoriu. La apotecariu în: Esseg, Adele Deszathy; în Fagarasiu I. Megei, în Sibiu M. Sill și negutiati. I. Thalmeyer; C. Konya în Iasi; Dr. Hinz în Clusiu; Alb. Jeney în Muresiu-Oșiorheiu; Paulu Breuer în Lapusulu ung.; Rud. Smeltau în Ploiesci; Csuta et Comp., negutiatoriu în S. Szt.-György și Ioane Ajtai negutiatoriu în Rosia.

6

Peli de epure

în câte una și cu redicatu cumpara și oferesce cele mai mari pretiuri

Iosifu Szendy,
palariariu,

strad'a Caldarariloru Nr. 504, facisiu cu intratulu în strat'a Franciscaniloru.

3-3 g.

Exemplaria din Gazeta,

lipsa Nr'ii confiscati, se afl' destule. — Se póte prenumera și dela 1. Oct. —

Curșurile la burșa în 4 Dec. 1868 sta asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 59 cr. v.
Augsburg	—	—	117 , 25 ,
London	—	—	118 , 60 ,
Imprumutulu nationalu	—	—	58 , 70 ,
Obligatiile metalice vechi de 5 %	—	—	60 , 10 ,
Actiile bancului	—	—	680 , — ,
„ creditulu	—	—	248 , 70 ,

Obligatiile transilvane ale desaroșarii pamentulu în 30. Nov. 1868:

Bani 72-50 — Marfa 73 —.